

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010311
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2023:4423010311.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného Y. Y., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1 Pv 450/22/4404 z 25.05.2023, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 20.07.2023 takto

r o z h o d o l :

B. Y. Y., narodený XX.XX.XXXX v T. F., trvale bytom T. F., H. číslo XXXX/X, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

je vinný, že

dňa 07.11.2022 v čase približne o 12.00. h na adrese H. T. číslo 9, C., časť U. bez predchádzajúceho súhlasu poškodeného S. S., nar. XX.XX.XXXX, preskočil kovové oplotenie o výške najmenej 199 cm a tak vošiel na dvor domu súpisného čísla 1592, patriaceho poškodenému a ním aj trvale obývaného, na ktorom zotrval a pohyboval sa po ňom, a to až do jeho zadržania v čase o 12.40. h privolanou hliadkou OO PZ T. F., pričom na dvore uvedeného domu porozbíjal 10 ks ozdobných krčahov, tvoriacich dekorácie na dvore, 1 ks odpudzovač krčkov a porozhadzoval po ňom ako aj po susednom pozemku poškodeného, ktorý využíva na hospodárske účely, záhradnícke náradie, ktorým konaním spôsobil poškodenému S. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. číslo XXXX/X, T. F., prechodne bez prihlásenia H. T. číslo 9, C., časť U., škodu vo výške 45,- Eur,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (vlámaním),

č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v znení Zákona č. 111/2022 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno a), písmeno d), odsek 5 Trestného zákona a podľa § 74 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 25.05.2023 pod sp.zn. 1Pv/450/22/4404 obžalobu na obvineného Y. Y. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 07.11.2022 v čase približne o 12.00 h, na adrese H. T. číslo 9, C., časť U., po tom, čo preskočil betónový plot vedľa vchodovej železnej zelenej brány o výške nad 189,5 cm a vošiel na pozemok patriaci poškodenému S. S., narodenému XX.XX.XXXX v T. F., trvale bytom T. číslo XXXX/X, T. F., prechodne bez prihlásenia H. T. číslo 9, C., časť U., ktorú využíva len na hospodárske účely, prešiel týmto pozemkom a následne preskočil ďalší plot oddeľujúci predmetný pozemok so susediacim pozemkom v mieste, kde sa nachádzali pletivé uzamknuté dvere, a tak vošiel na riadne uzamknutý pozemok, na ktorom sa nachádzal rodinný dom, patriaci poškodenému S. S., zotrval tam nezistený čas, pričom po pozemku porozbíjal 10 ks ozdobných krčahov, 1 ks odpudzovač krtkov a porozhadzoval záhradnícke náradia, kde bol následne obmedzený privolanou hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Nové Zámky, pričom týmto konaním spôsobil poškodenému S. S., narodenému XX.XX.XXXX v T. F., trvale bytom T. číslo XXXX/X, T. F., prechodne bez prihlásenia H. T. číslo 9, C., časť U., škodu vo výške 45,00 Eur.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku a súd následne vykonal dokazovanie jeho výsluchom, výsluchom svedkov: S. S., I. G., N. C., Bc. Z. H., W. G., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uvádzal, že v rozhodný deň cestoval z T. F. do C., časť U. vlakom, pričom ešte pred tým stretol na železničnej stanici v T. F. známeho pána S., ktorého poznal z minulosti, keď za ním chodil s bývalým svokrom. V U. ten známy vystúpil, obžalovaný tam vystúpil tiež, pretože sa na trati vykonávali výlukové práce a vlaky tam stáli. Ten známy sa mu stratil z dohľadu a keďže vlak tam mal dlhšiu prestávku, rozhodol sa, že ho navštívi. Obžalovaný išiel k tomu pozemku, ktorý si vlastne pomýlil s pozemkom toho muža, keďže tam už dlhšiu dobu nebol, nešiel tam páchať žiadnu trestnú činnosť. Obžalovaný tvrdil, že vošiel na pozemok, nejaký čas tam zotrval, mohol tam byť aj hodinu, vyslovene toho známeho čakal a potom bola privolaná hliadka polície, ktorá ho neprimeraným spôsobom spacifikovala, nakoľko nekládol žiadny odpor. Uvádzal, že keď prišiel k tomu pozemku, zabúchal búchadlom na bráne a túto bránu potom otvoril tak, že ju odsunul. Pozemok nespoznal, nepozdával sa mu, myslel si, že ho ten známy prerobil, pretože keď k nemu v minulosti s bývalým svokrom chodil, mal to celé na hospodárske účely. Sadol si na také sedenie, čakal ho, celé mu to nešlo do hlavy, že nie je doma, pretože ho videl ísť smerom domov, aj vyšiel na ulicu, odsunul tú bránu a vykúkal von, či nešiel niekde k susedom. Tvrdil, že skutočnosť, že je na nesprávnom pozemku, zistil vtedy, keď ten muž, čo išiel okolo zavolať na neho políciu, pričom sa s ním nerozprával. Obžalovaný vypovedal, že z pozemku nezobral nič, nešiel tam kradnúť, ako chodil po pozemku, tak zakopol, rozbil tam nejaké krčahy a zašľapol odpudzovač krtkov. Podľa obžalovaného sa policajti dostali na pozemok tak, že vytlačili bránu z boku pozemku, a teda rozdielnu od tej, ktorou vošiel na pozemok on, ktorú zatiahol naspäť, ale nechal ju pootvorenú, zvnútra síce bol na nej taký zámok, ktorý sa len zacvakol, ale už si nepamätá, ako to bolo. Obžalovaný tiež vypovedal, že sa lieči u psychiatra, absolvuje protialkoholické liečenie, užíva lieky, ktoré mal v sebe aj v ten deň, pričom tieto jeho zdravotné problémy aj celý zásah polície mali na neho taký vplyv, že bol vo veľmi zlom rozporení.

Súd vzhľadom na rozpory vo výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní a v predchádzajúcich štádiách trestného konania, prečítal zápisnice z jeho skorších výpovedí, ktoré boli realizované vždy v prítomnosti jeho obhajcu.

Obžalovaný tak vo svojej výpovedi pred vyšetrovateľom dňa 08.11.2022 rozdielne uvádzal, že potom, ako zabúchal na búchadlo a nikto neotváral, preskočil plot v domnienke, že je to pozemok jeho známeho

z minulosti, pričom preskočil plechový plot, nevie akým spôsobom, ale išlo to ťažko, plot preskakoval iba jedenkrát. Následne išiel okolo muž na väčšom aute, obžalovaný dostal zase nejaké stavy, zamával mu a ukázal prostredník, chodil tam po pozemku, zobral nejaký rýľ, lopatu, náradie, mal so sebou dva skrutkovače, nevie, čo bolo ďalej, lebo si nepamätá. Obžalovaný si vtedy nepamätal, či sa s tým mužom, ktorý prišiel na pozemok, rozprával, ani to, že by niektorá z tých viacerých brán na pozemku, bola otvorená, nevedel uviesť, akou bránou prišli policajti, pretože mal výpadky pamäte.

Aj dňa 10.11.2022 obžalovaný pred sudcom pre prípravné konanie v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na jeho vzatie do väzby uvádzal rozdielne, že po stretnutí s tým známym na vlakovej stanici mal výpadky pamäte, vôbec nevie, kam chcel ísť, vystúpil v U., kde si spomenul, kde býva ten pán, ťahalo ho to k nemu, znovu mal výpadky pamäte, ale chcel sa s ním rozprávať. Prišla na neho nevoľnosť, preskočil oplotenie toho pozemku, pohyboval sa potom pozemku, pričom mal veľké výpadky pamäte. Oplotenie preskočil preto, že niečo mu hovorilo, že tam má ísť, že tam bude v bezpečí.

Pri výsluchu dňa 16.02.2023 sa obžalovaný priznával a ľutoval svoje konanie s tým, že toto vyplývalo z jeho zlého zdravotného stavu a pomýlenia si pozemku poškodeného S. s pozemkom, ktorý sa nachádza cez ulicu, kde v minulosti bol. Aj vtedy uvádzal, že preliezol plot hneď na rohu pozemku.

Dňa 30.03.2023 obžalovaný pri výsluchu pred súdom v súvislosti s rozhodovaním o jeho väzbe po vtedy podanom návrhu na schválenie dohody o vine a treste vysvetľoval, že pokiaľ mal na pozemku poškodeného porozbíjať ozdobné krčahy v počte 10 kusov, odpudzovač krtkov a porozhadzovač náradie, toto jeho správanie mohli spôsobiť lieky, ktoré užil. Vtedy tvrdil, že na pozemok vošiel cez bránu, ktorá nebola uzamknutá, pričom v niektorých častiach svojho správania na pozemku, má výpadky pamäte.

Obžalovaný zistené rozpory vysvetľoval tým, že mal veľmi zlé stavy po zákroku polície, sudcovi pre prípravné konanie asi nepovedal, že sa necíti byť schopný výsluchu, v podstate nevedel vysvetliť, prečo v predchádzajúcich výpovediach rozprával rozdielne ako na hlavnom pojednávaní.

C. S. S. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní uviedol, že v predmetnom dome v C. býva, v uvedený deň v raňajších hodinách odišiel z domu, v čase asi o 12.00. hod. mu volal pán G., že prechádzal okolo jeho domu vozidlom s tým, že brána na jeho dome bola otvorená a že nejaký muž sa mu tam mal vyhrážať, potom vojsť na pozemok a zavrieť za sebou bránu. C. G. pozrel na jeho dvor s tým, že ten muž tam mal začať rozbíjať veci, čo natočil a poslal poškodenému. Poškodený reagoval tak, že toho muža nepozná a povedal pánovi G., aby zavolať políciu a aby tam aj zotrval, pretože poškodený nevedel hneď prísť domov. Keď prišiel domov asi o 2 - 3 hodiny, boli tam vyšetrovatelia, obžalovaný tam nebol. Poškodený opísal, že ide o dvojpozemok, ktorý je zabezpečený rôznym typom oplotenia. Okolo je všade buď betónový plot alebo plechový, sú tam 4 veľké odsúvacie brány, pozemok od suseda je pletivový, ale nedá sa tam dostať z ulice. Podľa poškodeného žiadna z tých brán sa nedá otvoriť zvonku a keď z domu odchádza, sú všetky takto zabezpečené a bolo tomu tak aj dňa 07.11.2022, pričom aj brána, cez ktorú obžalovaného pozoroval pán G., sa dala otvoriť iba zvnútra. Cez túto bránu poškodený opustil pozemok, keď odchádzal z domu s tým, že je to veľká štvormetrová železná brána, v ktorej je zabudovaná bránka pre osoby, táto sa zamyká riadnym FAB zámkom, brána je odťahovacia a je zabezpečená tak, že na jej konci je navarené uško, také isté sa nachádza na pevnom stĺpiku, ku ktorému sa brána zasúva, tie ušká sa pri zasunutí stretnú, v nich je dierka, cez ktorú zakvačí klasický visiaci zámok a brána sa potom nedá odtrhnúť. Tento visiaci zámok sa nachádza asi vo výške 120 cm. Pokiaľ chce niekto bránu otvoriť, musí sa dostať na pozemok a zvnútra ten zámok odkvačiť, teoreticky sa dá odkvačiť zvonka vtedy, ak sa osoba zavesí na bránu a zhora z brány dočiahne na ten zámok. Keď odchádzal z domu, mal takto zabezpečenú odsúvaciu bránu, vyšiel cez bránku a túto zamkol. Poškodený opísal, že na pozemku bolo porozhadzované rôzne záhradnícke náradie, porozbíjané rôzne starožitnosti, ktoré mal rozmiestnené po pozemku, ďalekohľad bol vybratý zo zásuvky stolíka na terase a vyhodený v koši a tiež tam bola podpálená rukavica. Tiež potvrdil, že uvedená brána s búchadlom je hlavná brána, ktorou sa dá dostať na jeho pozemok. Naľavo od tejto brány sa nachádza vedľajší pozemok, kde je plné betónové oplotenie, ktoré pokračuje až za roh ku koncu pozemku, napravo od brány je plechové vlnkovkové oplotenie po roh vedľajšej uličky, kde je už z vedľajšej uličky ďalšia brána, následne časť betónového oplotenia, ktoré pokračuje plechovým oplotením a končí ďalšou bránou. Poškodený potvrdil, že na tej istej ulici neďaleko od neho býva iný muž menom S..

G. I. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že prechádzal vozidlom okolo domu poškodeného S., keď mu obžalovaný ukázal prostredník. Svedok sa ho preto opýtal, či s ním má nejaký problém, obžalovaný tam na neho začal vykrikovať, vtedy sa obžalovaný nachádzal pri vchodovej bráne poškodeného zvnútra pozemku. Svedok potom volal poškodenému a opísal mu túto situáciu, poškodený ho požiadal, aby

mu toho muža opísal a preto sa svedok naklonil cez bránu a poškodenému obžalovaného opísal. Poškodený zareagoval tak, že toho muža nepozná a že tam nemá čo hľadať. Vtedy obžalovaný na svedka zaútočil rýľom, pričom mal pocit, že je pod vplyvom nejakých omamných alebo psychotropných látok, nakoľko pracuje ako policajt. Následne zotrval na mieste do príchodu polície. Svedok uvádzal, že sa obžalovaného aj pýtal, čo hľadá na pozemku, ale ten mu povedal, že tam chce len policajtov. Obžalovaný sa na pozemku správal agresívne, rozbíjal tam džbány. Podľa svedka sa policajti dostali na pozemok cez bránu z bočnej časti pozemku, ktorú otvorili podľa telefonických pokynov poškodeného tak, že ju bolo potrebné nadvihnúť a potlačiť dovnútra. Policajti vyzývali obžalovaného, aby pustil rýľ z ruky, pretože ho ešte stále držal v ruke, pričom túto výzvu uposlúchol až potom, ako mu bola niekoľkokrát zopakovaná a použili proti obžalovanému donucovacie prostriedky. Tvrdil, že poškodenému musel obžalovaného opisovať tak, že sa zavesil na bránu preto, že obžalovaný ju zatvoril.

Súd prečítal skoršiu výpoveď svedka z prípravného konania, kedy niektoré detaily opisoval rozdielne v porovnaní so svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Vtedy vypovedal, že obžalovaný mu cez pootvorenú bránu ukázal prostredník a keď s ním svedok začal komunikovať, bránu zatvoril. Tiež uvádzal, že obžalovaný sa po príchode hliadky polície na pozemok rýľom zahnal na policajtov, tento následne síce pustil, ale nechcel si fahnúť na zem, akoby cúval a preto policajti použili voči nemu donucovacie prostriedky. Tiež vtedy vypovedal, že obžalovaný pri komunikácii s ním tvrdil, že tam kedysi bývala majiteľova sestra, ktorú pozná, pričom podľa vedomostí svedka poškodený nemá súrodenca. Svedok potvrdil, že na polícii vypovedal pravdu, pretože si vtedy udalosti lepšie pamätal.

Svedok N. C. (bývalý svokor obžalovaného) vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že poškodeného S. S. nepozná, nikdy nebol na adrese jeho bydliska, ale v minulosti bol v U. u kamaráta S. I. viackrát po zeleninu, pričom tento ale býva hneď na začiatku od hlavnej cesty. Svedok tohto kamaráta navštevoval asi 2-3 krát do roka, pričom obžalovaný tam s ním nechodieval, bol tam s ním možno jedenkrát pred 10 rokmi na 5 minút. Podľa svedka obžalovaný tohto jeho známeho určite bez jeho prítomnosti nenavštevoval, ale mohol ho poznať zo zamestnania.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul ako svedkov aj členov zakročujúcej hliadky OO PZ T. F., ktorá bola vyslaná na miesto operačným dôstojníkom. G. Bc. Z. H. si pre odstup času a množstvo služobných zákrokov na podrobnosti zákroku nepamätal, súd preto podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, svedok I.. W. G. sa k okolnostiam zákroku voči obžalovanému na hlavnom pojednávaní vyjadril.

Z výpovede oboch svedkov vyplynulo, že v čase, keď prišli na miesto činu, obžalovaný sa nachádzal vo dvore rodinného domu, tohto pozorovali ponad bránu, pričom videli, ako tam rýľom rozbíja vázy a sošky. Potom, ako bol obžalovaný vyzvaný, aby upustil od protiprávneho konania, začal sa im vyhrážať a vulgárne im nadávať. Svedkovia sa následne rozdelili, pričom svedok G. zostal pred pozemkom od hlavnej ulice, pozoroval obžalovaného tak, že vyliezol na bránu, pričom obžalovaný sa opakovane smerom na neho zahnal rýľom v ruke. G. G. preskočil bránu až potom, ako sa od bočnej uličky po vytlačení druhej brány na pozemok dostal svedok H., obžalovaný sa následne pohol smerom k nemu a aj na tomto útočil rýľom. Policajti následne voči obžalovanému použili výzvu, svedok H. aj hrozbu zbraňou a následne aj hmaty a chvaty, keďže obžalovaný kládol aktívny odpor a následne putá. Obaja svedkovia tiež uviedli, že obžalovaný sa následne i pokúsil o útek a tiež poškodil služobné motorové vozidlo. Títo svedkovia potvrdili, že hlavná vchodová brána od hlavnej cesty, bola v čase ich príchodu na miesto zatvorená, túto sa i pokúšali otvoriť, ale nepodarilo sa im to. Obaja opísali správanie obžalovaného ako nezmyselné, budiace dojem jeho ovplyvnenia návykovými látkami. Svedkovia zhodne uviedli, že nevideli, ako sa obžalovaný dostal na pozemok, ale svedok H. vypovedal, že obžalovaný im po zadržaní povedal, že preskočil oplotenie pozemku.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Anastasiie Habovda súd zistil, že obžalovaný v čase činu trpel neharmonickou osobnosťou a škodlivým užívaním benzodiazepínov, ktoré užil deň pred skutkom sám a vedome vo väčšom množstve, čo spolu s dekompenzáciou osobnostných prejavov mohlo viesť ku krátkodobému a čiastočnému zníženiu rozpoznávacích a ovládacích schopností. Podľa znalkyne obžalovaný v čase činu vedel rozpoznáť nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, jeho ovládacie schopnosti boli krátkodobo a čiastočne znížené. Zo záverov znaleckého posudku tiež vyplýva, že obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania, nie je závislý na žiadnej návykovej látke, ale v jeho prípade ide o škodlivé užívanie alkoholu a benzodiazepínov. Znalkyňa dospela k záveru o potenciálnej nebezpečnosti pobytu obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska a považovala za vhodné nariadiť u neho

protitoxikomanické ochranné liečenie ambulantné s plošným zákazom predpisu benzodiazepínov. U obžalovaného v čase činu nešlo o prejav patologický alebo náhodný, skutok bol dôsledkom dekompenzácie jeho osobnostných prejavov, teda povahových, čo bolo potenciovane predchádzajúcim užitím väčšieho množstva benzodiazepínov.

Z výsledku laboratórneho vyšetrenia biologického materiálu, odobratého obžalovanému, mal súd preukázané, že tento bol dňa 07.11.2022 pozitívny na benzodiazepíny.

Zo správy z lekárskeho vyšetrenia obžalovaného dňa 07.11.2022 po jeho zadržaní políciou vyplýva, že hoci obžalovaný v čase vyšetrenia (o 16.30. hod. a 17.30. hod) trpel anxiou, t.j. úzkosťou (práve za ktorým účelom mu bol jeho ambulantným psychiatrom predpísaný dňa 30.09.2022 liek Neurool, ako vyplýva zo znaleckého psychiatrického posudku), bol pri vedomí, komplexne orientovaný, podával adekvátne odpovede, pri neurologickom vyšetrení uvádzal že preskočil plot, dopadol na trávnik, bol v bezvedomí, potom sa na trávniku prebral, bolela ho hlava, hrudník. U obžalovaného boli zistené výlučne početné menšie oderky na hlave a palpačne citlivý difúzne hrudník, CT vyšetrenie mozgu a lebky bolo bez traumatologických zmien a krvácania.

Podľa oznámenia FNSP Nové Zámky sa obžalovaný v uvedenom zdravotníckom zariadení podrobuje ochrannému protialkoholickému liečeniu ambulantnému od mája 2018 pre syndróm závislosti na alkohole a boli mu predpísané lieky Neurool 0,5 mg a Spitomin 10 mg.

Zo záznamu volania na linku 158 zo dňa 07.11.2022 v čase o 12.20. hod. súd zistil, že oznámenie na políciu podával poškodený S. S. s tým, že na jeho dvore sa nachádza muž v reflexnej veste, o ktorom nevie, ako sa tam dostal a s tým, že tento aj útočí rýľom na známeho, ktorý mu volal.

Z výpisov z listu vlastníctva č. XXXX a XXXX a v kontexte s kópiou z katastrálnej mapy mal súd preukázané, že výlučným vlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území C., na týchto listoch vlastníctva evidovaných, vrátane domu súpisného čísla A. na parcele číslo A./XX, k domu prirahých parciel č. A./XX a č. XXXX/XX na adrese C., časť U., H. T. č. X ako aj susedného pozemku, je poškodený S. S..

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu z 07.11.2022 a zo zápisnice o dodatočnej ohliadke miesta činu z 11.01.2023 a z fotodokumentácie z nich súd zistil, že miesto činu sa nachádza v C., časť U., na ulici H. T. č. 9, pričom ide o rožný pozemok. Od ulice H. T. sa na pozemky, prislúchajúce k predmetnému rodinnému domu, vstupuje železnou bránou so zabudovanou brávkou o výške 208 cm. Po jej ľavej strane je plné betónové oplotenie o výške 189,5 cm, prerušené asi v polovici železnou sivou bránou o výške 193,5 cm a po pravej strane je vlnovitý plechový plot o výške 199 cm, ktorý pokračuje až po roh pozemku, hraničiaci s bočnou uličkou, kde sa už v bočnej uličke nachádza železná zelená brána o výške 210 cm, následne časť oplotenia z betónových dielcov, ktorý pokračuje znovu plotom z vlnovitého sivého plechu, pri konci pozemku v bočnej uličke prerušený tmavosivou bránou z hranatých vlnoviek o výške 206 cm. Na vchodovej železnej bráne z ulice H. T. sa nachádza tzv. búchadlo v tvare leva, pri ohliadke miesta činu dňa 07.11.2022 sa na tejto posuvnej bráne, a to zatiahnutej, zvnútra nachádzal visiaci zámok FAB modrej farby, síce neuzamknutý, ale prevlečený cez diery v ušku. Na pozemku okolo domu sa nachádzali v čase ohliadky dňa 07.11.2022 rozbité okrasné predmety, pôvodne umiestnené aj v záhonoch a aj zavesené na zvislých konštrukciách. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu súčasne vyplýva, že pozemky, prislúchajúce k uvedenému domu majú charakter dvora rodinného domu, sú osadené okrasnými rastlinami a stromami, trávnikom, záhonmi, vybavené dekoráciami, ležadlami, záhradnou hojdačkou. Druhá časť nehnuteľnosti poškodeného je od tohto dvora rodinného domu oddelená pletivovým oplotením s brávkou (s kľúčom v zámku od dvora rodinného domu), je vysadená trávnikom a drevinami, pričom aj na tomto pozemku sa v čase ohliadky činu nachádzalo na zemi rozhádzané záhradnícke náradie.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na závery znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odborné vyjadrenie k hodnote poškodených vecí a ostatné listiny.

Vykonaním vyššie opísaného dokazovania a po jeho vyhodnotení v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, ktoré konajúcemu súdu umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky, súd dospel k záveru o dôvodnosti podania obžaloby na

obžalovaného s tým, že tento sa dopustil žalovaného skutku a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný ani nepopieral, že vošiel na dvor rodinného domu poškodeného a po tomto sa aj pohyboval do príchodu polície, vysvetľoval však, že si jeho pozemok pomýlil s pozemkom iného muža, bývajúceho v U. a bránil sa súčasne tým, že žiadny plot nepreskakoval, ale do dvora domu vošiel cez neuzamknutú vchodovú bránu, ktorú len odsunul a pokiaľ na dvore domu poškodil nejaké dekorácie a odpudzovač krtkov, stalo sa to pritom, ako o ne zakopol pri pohybe po pozemku, keď na svojho známeho čakal, keďže tento nebol doma. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný a poškodený S. S. sa nepoznajú, nikdy sa nevideli, ale v blízkosti obydľia poškodeného sa nachádza pozemok iného muža menom S., ktorého obžalovaný aj podľa výpovede svedka N. C. pozná a v minulosti ho s ním navštívil, avšak obranu obžalovaného, spočívajúcu v tvrdení, že na predmetný pozemok vošiel bez toho, aby preskočil jeho oplotenie, súd vyhodnotil ako nevierohodnú, motivovanú snahou obžalovaného dosiahnuť miernejšiu kvalifikáciu skutku.

Uvedená obrana obžalovaného je totiž v rozpore nielen s výsledkami dokazovania, ktoré vyplynuli z výpovede poškodeného, svedkov a listinných dôkazov, ale aj s opakovanými tvrdeniami samotného obžalovaného v jeho výpovediach v prípravnom konaní. Obžalovaný opakovane vypovedal, že na dvor rodinného domu sa dostal tak, že preskočil jeho oplotenie, a to nielen pred vyšetrovateľom dňa 08.11.2022 a sudcom pred prípravné konanie dňa 10.11.2022, t.j. krátko po jeho zadržaní a tiež prekonanie oplotenia uvádzal aj pri svojom lekárskom vyšetrení dňa 07.11.2022, ale k takémuto spôsobu vniknutia na pozemok poškodeného sa priznal aj vo svojej výpovedi pred vyšetrovateľom dňa 16.02.2023, t.j. viac ako 3 mesiace po spáchaní skutku. Obžalovaný súčasne v týchto prípadoch aj konkretizoval, aké oplotenie, resp. na ktorom mieste pozemku preskočil. Obžalovaný v prípravnom konaní opakovane vypovedal, že si na detaily svojho správania sa na pozemku poškodeného nepamätá z dôvodu výpadkov pamäte pre svoj vtedajší zdravotný stav v dôsledku užitia väčšieho množstva psychiatrom predpísaných liekov, pričom tvrdil, že vlakom v ten deň ani cielene nikam necestoval a nevedel sa vyjadriť ani k tomu, akým spôsobom následne na pozemok poškodeného vošli policajti. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zmenu svojej výpovede pre súd hodnoverne nevysvetlil, nakoľko jeho tvrdenie, že tak v prípravnom konaní vypovedal pod vplyvom svojho zlého psychického stavu v dôsledku zásahu polície (označujúc ho za neprimeraný), jednak nemá oporu v ostatných dôkazoch (predovšetkým vo výsledku jeho lekárskeho vyšetrenia bezprostredne po skutku, kde je konštatované jeho plné vedomie, komplexná orientácia, poskytovanie adekvátnych odpovedí, vylúčenie poškodenia mozgu a lebky), pričom ani v jednom prípade svojho výsluchu neargumentoval tým, že by sa necítil byť psychicky spôsobilý výsluchu a jednak takéto vysvetlenie rozhodne nemožno vzťahovať na jeho výpoveď zo dňa 16.02.2023, t.j. viac ako 3 mesiace po spáchaní skutku, navyše realizovanú (tak ako aj všetky ostatné) v prítomnosti jeho obhajcu. Tvrdenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že na pozemok poškodeného vošiel po odsunutí neuzamknutej vchodovej brány, je tiež podľa názoru súdu vylúčené výpoveďou samotného poškodeného, ktorý aj na hlavnom pojednávaní nemenne ako v celom priebehu trestného konania a pre súd presvedčivo, opísal spôsob zabezpečenia svojho obydľia, neumožňujúci počas jeho neprítomnosti inej osobe vniknúť na jeho pozemky a vylúčiac súčasne, že by hlavnú vchodovú odsúvaciu bránu bolo možné v rozhodnom čase otvoriť jej púhym odsunutím, keďže táto bola pred jeho odchodom proti otvoreniu zvonka zabezpečená tak, že táto bola visiacim, hoc neuzamknutým, zámkom, prichytená k pevnému bočnému stĺpiku zvnútra pozemku a nebolo možné ju preto odsunúť. Obžalovaného síce svedok I. G. zaregistroval pri odsunutej vchodovej bráne (ktorú následne opätovne pred svedkom zavrel), súd však dospel k záveru, že obžalovaný túto bránu odsunul až potom, ako vnikol na pozemok poškodeného preskočením oplotenia, a to opierajúc sa o opakované vyjadrenia obžalovaného v prípravnom konaní o preskočení oplotenia, plne hodnovernú výpoveď poškodeného o zabezpečení tejto brány pred jeho odchodom z domu aj s poukazom na výsledky ostatného vykonaného dokazovania, z ktorého vyplýva, že obžalovaný sa po vniknutí na pozemok poškodeného po tomto pohyboval a podľa jeho vlastného vyjadrenia aj vychádzal na ulicu v očakávaní príchodu svojho známeho. Poškodený síce pripustil, že pokiaľ by niekto vyliezol na bránu a zvonka by dosiahol na predmetný zámok, mohol by bránu otvoriť aj zvonka, podľa názoru súdu išlo o čisto teoretickú alternatívu odstránenia zabezpečenia uzatvorenia brány, nevyplývajúcu zo žiadneho vykonaného dôkazu, a to ani z výpovede samotného obžalovaného, ktorý tento spôsob otvorenia brány nikdy neuvádzal v celom doterajšom priebehu konania, pričom aj tento by i tak bez vopred udeleného súhlasu predstavoval nedovolené prekonanie zabezpečovacej prekážky s použitím sily vzhľadom na výšku tejto brány 208 cm.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní svoje správanie, predchádzajúce vstupu do obydliá poškodeného, ako aj v tomto obydli, v podstate opisoval ako cielené, vedomé, plne ním kontrolované, čo je v rozpore nielen s jeho predchádzajúcimi výpoveďami tak, ako je vyššie uvedené, ale aj s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď svedka I. G., ktorý označil správanie sa obžalovaného na pozemku poškodeného ako agresívne, nekontrolované, podľa neho akoby ovplyvnené nejakými návykovými látkami (čomu podľa neho zodpovedal nielen spôsob pohybu obžalovaného, ale aj artikulácia), tiež na správanie sa obžalovaného, opísané nielen v zázname zakročujúcej hliadky OO PZ T. F., ale aj z výpovede jej členov na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom a tiež, a to predovšetkým, na závery znaleckého psychiatrického posudku zo skúmania duševného stavu obžalovaného, podľa ktorého (aj po znaleckom vyšetrení obžalovaného) u obžalovaného v čase činu došlo v dôsledku škodlivého užívaniu benzodiazepínov v kombinácii s jeho neharmonickou osobnosťou k zníženiu jeho ovládacích schopností, avšak iba krátkodobému a čiastočnému.

V rozpore s vykonanými dôkazmi je aj tá časť výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, v ktorej poškodenie dekorácii a odpudzovača krtkov na dvore obydliá poškodeného pripisoval v podstate náhodnému zakopnutiu pri pohybe na dvore poškodeného. Uvedené tvrdenie obžalovaného je totiž rozporné nielen s výpoveďou svedka I. G., ktorý uviedol jednoznačne, že obžalovaný tieto predmety na dvore poškodeného rozbíjal cielené, ale aj so zápisnicou o ohliadke miesta činu, kde sú zachytené ako poškodené aj také keramické dekorácie, ktoré boli umiestnené v záhonoch pri plote alebo zavesené na zvislých konštrukciách a súčasne aj s výpoveďami obžalovaného v predchádzajúcich štádiách trestného konania (a to aj v pri rozhodovaní o väzbe po podaní pôvodného návrhu na schválenie dohody o vine a treste), kedy toto konanie pripisoval stavu po požití liekov.

Súd tak dospel k záveru, pri neexistencii žiadnych dôvodných pochybností, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku a to tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a ustálil, že obžalovaný na pozemok, tvoriaci súčasť obydliá poškodeného, vnikol preskočením kovového oplotenia s výškou najmenej 199 cm. Súd pritom vychádzal z výpovedí obžalovaného z prípravného konania, kedy priznal preskočenie kovového oplotenia (ktorým typom oplotenia o výške 199 cm je ohradené obydlie poškodeného smerom napravo od hlavnej vchodovej brány až k rohu pozemku v kontakte s kovovou bránou o výške 210 cm z vedľajšej uličky a následne aj v zadnej časti dvora rodinného domu z vedľajšej uličky v kontakte s tmavosivou bránou z hranatých vlnoviek o výške 206 cm) s tým, že plot preskakoval iba jedenkrát a nemajúc súčasne žiadnym z vykonaných dôkazov preukázané, že by obžalovaný vnikol na pozemok poškodeného preskočením betónového oplotenia vedľajšej časti nehnuteľností poškodeného a následne preskakoval aj ďalšie pletivové oplotenie tak, ako tvrdila obžaloba. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu síce vyplýva, že aj na s dvorom rodinného domu poškodeného susediacom jeho pozemku sa v čase jej vykonania nachádzalo obžalovaným porozhadzované záhradnícke náradie, avšak aj v čase ohliadky sa v bránke v pletivovom plote nachádzal kľúč zo strany dvora rodinného domu, t.j. umožňujúci odomknutie a uzamknutie bránky z dvora rodinného domu, čo spoločne s absenciou akéhokoľvek na znalecké skúmanie vhodného interpretovateľného DNA profilu zo steru, odobratého výlučne z rámu tejto bránky medzi dvomi pozemkami a pri absencii akýchkoľvek iných zaistených stôp z tohto miesta, nemôže bez ďalšieho podporiť obžalobou tvrdenú verziu vniknutia obžalovaného do obydliá poškodeného.

Súd súčasne vyhodnotil vyniknutie obžalovaného do obydliá poškodeného ako neoprávnené, nakoľko obžalovaný nedisponoval predchádzajúcim súhlasom poškodeného S. S. na vstup do tohto obydliá a aj úmyselné, a to aj v kontexte so závermi znaleckého psychiatrického posudku s konštatovaním plného zachovania rozpoznávacích schopností obžalovaného. Na tento záver súdu nemá vplyv omyl obžalovaného, ktorý mal zámer vstúpiť do obydliá inej osoby, bývajúcej v tejto časti obce. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, obžalovaný síce poznal uvedeného iného obyvateľa tejto časti obce - S. I. z minulosti s tým dokonca, že sa s ním mal v predmetný deň aj náhodne stretnúť na železničnej stanici v T. F., obžalovaný sa však rozhodol vojsť do dvora rodinného domu, ktorý považoval za dom uvedeného známeho z minulosti, potom, ako nikto nereagoval na jeho búchanie na bránu a spôsobom, na ktorý ani podľa vlastného vyjadrenia nemal predchádzajúci súhlas tejto inej osoby, t.j. preskočením oplotenia, ktorý spôsob vstupu bez predchádzajúceho súhlasu obyvateľa žiadneho obydliá nemožno považovať za oprávnený osobitne za stavu, že obžalovaný nebol ani len bežným a pravidelným návštevníkom obydliá jeho známeho S. I., ako ani žiadnym jeho bližším priateľom, keď dokonca ani nepoznal jeho priezvisko

a ktorého v jeho obydli navštívil naposledy pred 10 rokmi a kedy rovnako oplotenie jeho pozemku nepreskakoval. Navyac, obžalovaný sa po pozemku, tvoriacom obydlie poškodeného S. S. pohyboval nielen krátku dobu aj po zistení, že sa v ňom nikto, t.j. ani ním domnelý S. I., nenachádza, manipuloval na ňom s vecami, niektoré z nich aj poškodil a toto obydlie (t.j. priestory a pozemky charakterom, zariadením a spôsobením majúce jednoznačne charakter dvora obývaného rodinného domu) neopustil ani potom, čo sám zistil, že uvedený pozemok bol úplne iný, ako si ho pamätal a dokonca aj potom, ako s ním nadviazal kontakt svedok I. G., vo vzťahu ku ktorému sa správal najskôr neverbálne, neskôr aj verbálne vulgárne a tiež ho ohrozoval rýľom bez toho, aby vysvetlil mu svoju prítomnosť v tomto obydli.

Pre hore uvedené závery súdu postačovalo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie bez potreby na hlavnom pojednávaní vypočúť obhajobou navrhovaného svedka - vyšetrovateľa kpt. I.. Q. D., ktorého navrhovala vypočúť k tým istým skutočnostiam, o ktorých vypovedali svedkovia G. a H. a tiež k psychickému stavu obžalovaného v uvedenom čase.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že na rozdiel od vyšetrovateľa kpt. I.. Q. D., ktorý sa na miesto činu dostavil až po obmedzení osobnej slobody obžalovaného s odstupom 20 a viac minút potom, ako hliadka operačnému dôstojníkovi oznámila podozrenie zo spáchania trestného činu, svedkovia G. a H. boli priamymi svedkami páchania skutku obžalovaným, keďže tento sa v čase ich príchodu na miesto stále nachádzal v obydli poškodeného a dokonca ešte aj v tom čase rozbíjal dekorácie na dvore. Pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci je pritom irelevantná služobná komunikácia medzi príslušníkmi Policajného zboru SR pri objasňovaní skutku ako aj údajné prvotné úvahy vyšetrovateľa o jeho právnom posúdení, na ktoré poukazovala obhajoba. Súd súčasne navrhovaného svedka nepovažoval za potrebné vypočúvať ani k psychickému stavu obžalovaného osobitne vtedy, ak súd mal k dispozícii lekárske správy z vyšetrenia obžalovaného po jeho zadržaní, z ktorých vyplývajú vyššie uvedené závery o jeho plnom vedomí a komplexnej orientácii. Snahu obžalovaného pripísať rozdielny obsah svojich výpovedí v prípravnom konaní údajne zlým psychickým rozpoložením, a to konkrétne z dôvodu služobného zákroku polície voči nemu, pritom súd uznal za nevierohodnú z už vyššie opísaných dôvodov, poukazujúc aj na obsah výpovede obžalovaného z 16.02.2023, t.j. po viac ako troch mesiacoch po jeho vzatí do väzby. Zo všetkých týchto dôvodov súd tento dôkazný návrh obžalovaného na hlavnom pojednávaní vykonať odmietol.

Súd tak dospel k záveru, že obžalovaný uvedeným protiprávnym konaním naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu a objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je záujem na ochrane domovej slobody jednotlivca, a to tak, že neoprávnene vnikol do obydli iného a neoprávnene tam zotrval a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - vlámaním (keďže vnikol do uzavretého priestoru prekonaním inej zabezpečovacej prekážky - oplatenia o výške najmenej 199 cm použitím sily, ktorú musel vynaložiť na jeho prekonanie). Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej.

Znaky uvedeného prečinu obžalovaný naplnil aj po stránke materiálnej, pretože jeho závažnosť rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania činu (neoprávnene vniknutie do obydli inej osoby preskočením plotu, ktorý jednoznačne vymedzuje priestor obydli poškodeného pred neoprávneným vstupom kohokoľvek) a jeho následky (vo sfére zákonom chráneného záujmu, ktorého význam zákonodarca jednoznačne stanovil už aj zaradením trestných činov proti slobode a ľudskej dôstojnosti, ktorým je aj trestný čin podľa § 194 Trestného zákona, v rámci systematiky osobitnej časti Trestného zákona do druhej hlavy hneď za trestné činy proti životu a zdraviu), okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (keď obžalovaný po neoprávnenom vniknutí do obydli poškodeného v tomto i naďalej neoprávnene zotrval a dokonca v ňom spôsobil škodu rozbíjaním dekorácii, vybavenia a manipuláciou s jeho náradím), mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou (keď sa rozhodol preskočením plotu vstúpiť do obydli inej osoby bez toho, aby mal na to predchádzajúci súhlas jeho vlastníka).

Súd skutok obžalovaného kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase jeho spáchania, nakoľko neskorší Trestný zákon nebol pre obžalovaného priaznivejší.

Z vyššie uvedených dôvodov súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného súd zistil, že je slobodný, otcom jedného dieťaťa, z miesta bydliska nie sú o ňom uvádzané bližšie poznatky k jeho osobe a správaniu. Obžalovaný sa v minulosti opakovane dopustil priestupkov, a to aj priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a proti verejnému poriadku, spočívajúcich vo verbálnych a fyzických atakoch voči iným osobám tak, ako vyplynulo aj z oboznámených rozhodnutí o uvedených priestupkoch. Z výkonu väzby obžalovaný nie je hodnotený negatívne, je bez evidovaných disciplinárnych trestov a odmien. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/135/2017 z 18.01.2018, právoplatným dňa 18.01.2018, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno b), písmeno c), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 7 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a ochranné protialkoholické liečenie ambulantné. Trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 10.02.2018.

Následne bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/23/2020 z 02.04.2020, právoplatným dňa 02.04.2020, uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a tiež ochranné protialkoholické liečenie ambulantné. Trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 30.07.2020.

Naposledy bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/92/2022 z 16.09.2022, právoplatným dňa 16.09.2022, odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 5 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky s probačným dohľadom za súčasného uloženia zákazu požívania alkoholu a návykových látok počas skúšobnej doby a tiež aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa trestného činu v prejednávanej veci dopustil v podstate bezprostredne po začatí plynutia skúšobnej doby tohto podmieneného odsúdenia.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale naopak, zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený vzhľadom na všetky tri jeho predchádzajúce nezahladené odsúdenia). Súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 1 až 5 rokov. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej priťažujúcej okolnosti a pri absencii poľahčujúcej okolnosti zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. na 28 mesiacov.

Obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, majúcej za to, že trestom odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, s poukazom na spáchanie úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia obligatórne podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona iba ako nepodmieneným, sa dosiahne účel trestu podľa § 34 Trestného zákona tak z hľadiska cieľa dosiahnuť nápravu obžalovaného, ako aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Podľa názoru súdu trest takéhoto druhu a výmery je potrebný na výchovné pôsobenie na obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, a to pod vplyvom návykových látok (akými sú aj alkohol a aj lieky užívané v rozpore s pokynmi lekára) a napriek tomu, že bol v minulosti opakovane odsúdený na nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré aj vykonal a ktorému v spáchaní skutku v prejednávanej veci nezabránil ani naposledy mu uložené výchovné tresty, nespojené bezprostredne s odňatím jeho osobnej slobody. Podľa názoru súdu je preto potrebné na obžalovaného, podľa záverov znaleckého psychiatrického posudku i nebezpečného pri jeho pobyte na slobode, pôsobiť represívne po takúto dobu v záujme zabránenia obžalovanému v páchaní trestnej činnosti a tým i ochrániť spoločnosť pred opakovaným páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného s tým, že obžalovanému uložený trest aj iných odradí od jej páchania a dostatočne vyjadří aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu v prejednávanej veci vo výkone trestu odňatia slobody, uložený mu za úmyselný trestný čin, a to aj

opakovane, súd ho v súlade s ust. § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vychádzajúc zo zistenej skutočnosti, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil pod vplyvom návykovej látky a v súvislosti s jej užívaním - benzodiazepínov v podobe psychiatrom mu predpísaných liekov, ktoré sám a vedome nadužil a súčasne v stave zmenšenej príčetnosti (pri čiastočnom znížených jeho ovládacích schopností pri súčasne znalcom skonštatovanej nebezpečnosti obžalovaného pre spoločnosť pri jeho pobyte na slobode), súd v súlade s odporúčením znalca psychiatra obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktorý druh ochranného liečenia obžalovanému dosiaľ uložený nebol a taký ani nevykonáva.

Obžalovaný síce svojim konaním spôsobil na majetku poškodeného S. S. škodu vo výške 45,- Eur v zmysle odborného vyjadrenia, keďže si však poškodený nárok na náhradu škody neuplatnil, súd o náhrade škody podľa § 287 a nasl. Trestného poriadku nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).